

ורדה וריצ'ארד קורנהאוזר בביתם
„גם האשה וגם הגבר זקוקים לחוס“

מלווה בסיפוק ובאורגומה. הפעמים הוא גם יכול לאונן ולגמור — אולם אף גבר לא הגיע לאורגומה באוננות. למה אתה מתכוון?

אומרים שאשה יכולה להגיע לאורגומה ללא עזרת הגבר, ואני כין אלה המתנגדים לגישה הזו. זוהי גישה רוחה, הטוענת כי האשה בעצם אינה זקוקה לגבר, כי היא יכולה להגיע לסיפוק עצמי.

אתה חושב שזה לא נכון או שזה דוחה?

דוחה זו לא המלה המתאימה. המלה הלועזית היא אוסקורנסטי. אבל אני נחתי לס חושב, שלא רק שזה לא נכון אלא שזה מוזק וזה פשטני. לאשה באופן בסיסי יש משיכה לגבר, לאברהמיני הגברי ול-מישגל. אשה זקוקה לבן-זוג שיספק אותה, לא רק בעזרת אברהמיני שלו. הנאה מאוננות היא עצובה, מדכדכת ומדפרסת. וגורמת להרגשה של תיכחול.

אינך סבור כי הגישה האר-מרת, שאשה אינה זקוקה לגבר כדי להגיע לסיפוק מיני, נובעת מכך שנשים רבות אינן מגיעות לאורגומה במישגל?

יש נשים שמגיעות ויש נשים שאינן מגיעות. יש אפשרות להגיע לאורגומה בעזרת הדגדגן, יש המגיעות תוך כדי מישגל. או אם יש אשה שאינה יכולה להגיע לאורגומה במישגל, טוב שגבר יידע לעזור לה להגיע לאורגומה דרך הדגדגן — אבל זו לא אוננות. אוננות זה כשאת עם עצמך, כשאת יודעת שאת לא עם גבר.

מה זה מפריע לך שאישה תגיע לסיפוק מיני גם בעזרת גבר וגם בלעדיו?

אני חושב שזה הבדל גדול מאוד. אני בדיעה שאדם מבוגר רוצה בקיום יחסי-מין לא באוננות. אני לא רואה שום דבר רע באוננות של ילד, כי הוא צעיר מכדי לקיים יחסי-מין. אני חושב שאדם מבוגר חייב למצוא דרך לקיים יחסי-מין עם הזולת, בדרך זו להגיע לסיפוק-מיני.

אם בנוסף לכך אני רוצה לאונן לי היום בערב, או על-אכיספאק, לא מדובר בזה שאני נהנה ממין עם האשה שאיתה אני מקיים יחסי-מין, ובנוסף בא לי לאונן — מדובר על זה שהאוננות באה במקום קיום יחסי-מין. זה זה מוכרך, מדרסר. זה עצוב מאוד כשאת זקוקה לדימינות כדי להגיע לסיפוק מיני.

דימינות?

זה יהיה קשה לי מאוד להכין ד"ח של מס'הכנסה ביד אחת ולאונן ביד השנייה.

נכון כי גברים זקוקים לדימינות פחות מצדדים כדי להגיע לסיפוק מיני?

זה מיתוס. גבר לא רק שזקוק לדימינות, הוא זקוק גם לסביבה ריגשית מתאי-מה כדי שתהיה לו זיקפה. נכון אומנם שגברים יכולים לאונן בלי זיקפה, אך זהו אוננות הכי-מעליבה והכי-משפילה. כי יש לגבר אבר-מין בגודל של סנטימטר הוא מאונן ומתחיל וגומר בלי זיקפה — זה לא תענוג, זו הרגשה קשה מאוד של עלבון.

כך גם אשה. היא מינה לה אמבטיה, נראית נחמד בעיני עצמה, נכנסת למיטה עם מוסיקה מתאימה — זה לא שהיא נכנסת לאיזה בית-שימוש מסריח ומחליטה לאונן, כל אחד מאתנו — גבר או אשה — זקוק לתנאים כדי לאונן.

אין כל הבדל בין גבר ואשה. שניהם זקוקים לאותם הדברים: יצירת קשר, חום ואהבה. לא אהבת-חיים, אבל אהבה לאוהו רגע שאלה הם הערכות לקיום יחסי-מין טובים ומוצלחים.

מדוע יש נשים שאינן מגיעות לאורגומה במישגל, ואחרת מגיעות?

זה עניין של מיבנה אנטומי. בסך-הכל הדגדגן עשיר בעצבי-תחושה, ולכן קל יותר להגיע להנאה דרך הדגדגן. הנרתיק לעומת זאת לא עשיר דיו בעצבי-תחושה. יש מה גם עניין של השפעות פסיכולוגיות, אשר אהריות על האיזור הזה. את יודעת שיש נשים שלא מוכנות לשום מגע מיני מלבד מישגל? מוכרר בעיקר באותן נשים שבעליהן סובלים משיפיה מוקדמת או מאימפוטנציה, וזה מעגלי-קסמים — גבר לא מתפקד כראוי בגלל פחדים, אש-תו דוחה אותה, היא אומרת: אם אנה לא יכול להפוק אותי, אני לא רוצה תחליפים.

השכתי שמי שאינו מבין כי אפשר להגיע לאורגומה בעזרת

הדגדגן, מחזיק בתפיסה מיושנת?

מיושנת, אבל מאוד-מאוד נפוצה אצל עם ישראל. את לא מתארת לעצמך כמה אנשים חושבים שאורגומה דרך הדגדגן היא לא כדרך הטבע. במקום שהגשים ש-בעליהן סובלים מאימפוטנציה יהגו מלי-קוקים ומזוממים, וכך יגיעו לסיפוק — הן גורמות לגברים להיות יותר מתוסכלים הם לא מצליחים להשתחרר מהדמיון של-הם, שצריך להיות להם אבר-מין בגודל של עמוד-הששל.

ומה עם התופעה ההפוכה — גברים המקיימים מישגל לבד — נמנעים לחלוטין משאר משהקרי-האהבה?

אחת הבדיחות הראשונות ששמעתי ב-ארץ היתה: הישראלי גומר מהר, כי הוא רץ לספר לחבריה.

אני חושב שהמסורת של קיום יחסי-מין הדדיים והצורך לספק גם את האשה, היא חדשה אצל עם ישראל. חבר'מן זה אחד שלוקח בחורה, דופק אותה, אומר „תודה רבה, רבקה“ ונרדס.

אפשר להגיד שהוא לא רק חבר'מן — הוא גם ג'נלמן?

ג'נלמן? הוא אומר תודה רבה... במקרה הטוב הוא אומר „תודה רבה“.

יש נשים הסובלות מווגיניסמוס, שהיא התכונות קשה של הנרתיק, ואז אי-אפשר לקיים יחסי-מין. אני סוגש זוגות הנשואים כמה וכמה שנים, האשה היא עדיין בתולה. יחסי-המין אצל האשה הסר-בלת מווגיניסמוס הם קשים, מכאיבים, גם אם זה לא כואב, זה רחוק מאוד ממצב שהיא יכולה ליהנות מסיפוק מיני. היא לא מסוגלת להגיע לשום הנאה וגי-גאלית. ברגע שהיא תצליח להשתחרר מהבעיה, בעזרת טיפול, היא תגיע לסיפוק ולאורגומה כמו כולם.

כיצד משייע הטיפוקד הי-מיני של האדם על חיי היומ-יום?

יש מה יחסי-גומלין מאוד מעניינים. יחסי-מין טובים ומספקים גורמים להרגשת סיפוק גם בעבודה, גם עם חברים וגם במישפחה. בדיוק כמו שיחסים טובים בע-בודה ועם חברים ועם מישפחה מביאים ליחסי-מין טובים, אם אני בא מהעבודה סרוד, מתוח, לא מרוצה, ומכה לי אשה אהובה — אני רחוק מאוד מלהיות במצב נפשי לקיום יחסי-מין מספקים. זה כמו שאלך למסיבה הכי-טובה בעיר, ולא אהנה במצב-רוח כזה. יחסי-מין טובים משיפעים לטובה על כל חיי של האדם.

כיצד משייע המצב הביטי-

במיסגרת עבודתי אני שומע תלונות על דרישות מיניות — עם כל אחד ובכל תנאי. „אם את לא נותנת — את לא שוה, ואם את לא מבטיחה זיון — לא תוזמני למסיבה או לטרט“.

הנער קיבל את החושב המיני המתמי-רנות בצורה די קיצונית. התפתחה מין התנהגות של חבר'מניות מינית. קיימת איוו כפייה מינית. הן מצד נשים הן מצד גברים צעירים אני שומע תלונות: צעירים מתלוננים על צעירות הדורשות קיום יחסי-מין ולהיפך.

האם נכון כי בעיקבות המד-תירנות המינית הפכו נשים ליותר תובעניות מגברים, ואילו גברים המקיימים יחסי-מין באופן קבוע עם נשים רבות הפכו לבררניים יותר?

אני לא חושב שנשים הפכו לתובעניות יותר, הן הפכו למתעניינות יותר. אני לא כלי-כך בטוח שהן באמת מוכנות לשכב עם כל אחד בכל תנאי. הן אומרות „רוצה, רוצה“ אבל בעצם הן היו רוצות שגבר ילחור אחריהן, יביא להן פרחים ויהיה רומאנטי. הרומאנטיקה היא אחד הדברים החשובים ביותר בין בני-האדם.

אני גם מקוה שהתקופה של ההתייח-סות הברבארית אחד לשני חולפת מהער-לם, ושזוהי אינה אלא אופנה שתחלוף, ובעיקבותיה נשוב לרומאנטיקה ולקשר הנכון בין שני אנשים.

מהי דעתך הסיבה שיש כעת פריחה כזו להומריסכסוא-אליזם?

אני חושב שזה נובע מכך, שאדם שהוא הומריסכסואל מעז כעת להופיע בפומבי ולהכריז על כך ללא פחד. עד היום יש אליי פניות רבות של צעירים, שאבא או אמא שלהם מוכנים לשלם כל סכום של כסף כדי שהם יחזרו להיות נורמאליים.

האם בעזרת טיפוק יכוד-הומריסכסואל להיות נורמאלי?

זה קשה מאוד. מספל שמגיע אליו הומריסכסואל, לא צריך להפוך אותו לי-נורמאלי אלא לעזור לו להיות את חיוו טוב יותר.

ככל זאת נדמה כי בכל נושא ההומריסכסואליזם יש גם עניין של אופנה. צעירים רבים שאולי אינם ממש הומריסכסואלים נמשכים לכך בעיקבות האופנה. האם אי-אפשר למפל כבעייה של ההומריסכסואליזם כמו שמטפלים כבעייה של שפיכה מוקדמת?

זה תלוי במה שההומריסכסואל רוצה. אם הוא רוצה להישאר הומריסכסואל, או שהוא רוצה קשר עם אשה. יש הומרי-סכסואלים רבים הפוחדים מהרגע שבו יודקנו ולא יהיו מושכים יותר, ואז ייש-ארו לבד. אלה רוצים ליצור קשר עם אשה, ללדת לילדים.

בתוך-תוכם, רובם עדיין פוחדים מה-סטגימה והיו רוצים להדול להיות הומר-סכסואלים. יש כאלה האומרים: רע לי עם זה. אלה יכולים לעבור טיפול של פסיכואנליזה ולהפוך בחורה לנורמאליים.

הומוסכסואל הרוצה ליצור קשר עם אשה

יכול לעבוד מיפול של פני-נאוליזה

ולהפוך נורמלי

חוני והמתח הכלכלי והחברתי על-חיי-המין של עם ישראל?

עם ישראל סובל מבעיה מינית. אנחנו שרויים בהרבה מתחים: חברתיים, כלכי-ליים, ביטחוניים. כל אחד מאלה גורם לנו להימצא במצב רוח של עירנות מוגי-ברת. זה בהחלט גורם מיוחד, שחוק אולי אצלנו יותר מאשר בארצות אחרות. זה מגביר את המתח, וכמובן פוגע בטיפוקד המיני.

אנשים אומרים שתל-אביב היא עיר מאוד מינית. מה דעתך על כך?

קשה לי להעריך את העניין בצורה אובייקטיבית. לוס-אנג'לס, למשל, מקום ששינוי מכירים, היא לדעתי עיר לא פחות מינית מתל-אביב.

מה דעתך על המתירנות-המינית אצל הנער?

אני רואה בשנים האחרונות מיניות כפויה, בפרט אצל צעירים מאוד. לאחר-נה האכילו אותנו בטסטיסטיקה מעודדת, שרק 20% מהנער מקיים יחסי-מין. אבל